

Mikkjal fekk ekki byggi-loyvi til garasju

Býráðslimir halda það vera lögið, at landsverkfrøðingurin kemur sær at søkja um byggi-loyvi og útkoyring til tann mest trafikkeraða vegin í landinum. Hón er eini veit, at eitt byggi-loyvi er í stríð við almennu byggisamtýktina

Tórshavnar býráð tók ekki undir við umsóknini frá Landsverkfrøðinginum um eitt byggi-loyvi til eina garasju á økinum aftan fyri ognina hjá Havnar Arbeidsmannafelag út ímóti Bókjarabrekku.

Málið var fyri á seinasta býráðsfundi.

Til umsóknina hevði byggi- og býarskipanarnevndin eina tilráðing. Ein meiriluti í nevndini, Eliesar Arge, Leivur Johannesen og Finnur Johansen, mælti til at sýta einum byggi-loyvi. Teir vísa til byggisamtýktina, sum sigur, at tað skal ekki byggjast á økinum.

Økið er lagt til parkeringspláss við tilkoyring frá Sverrigsgøtu undir ognina hjá arbeidsmannafelagnum.

Ein minniluti, Arnstein Niclasen, (starvast hjá Landsverkfrøðinginum, red) og Petur í Gong, mælti til at geva byggi-loyvi. Tað skuldi tó vera treytað av, at garasan skal flytast, tá býráðið ynskir tað.

Undir umrøðuni av málinum hildu fleiri býráðslimir tað vera lögið, at Landsverkfrøðingurin skuldi koma sær at søkja um byggi-loyvi til eina garasju, tá hann veit, at tað er í stríð við almennu byggisamtýktina.

Býráðslimirnir vistu á, at Landsverkfrøðingurin er ógvuliga strangur, tá smáar bygðakommunur søkja um útkoyringar í landsvegir, og hildu tað tí vera lögið, ath ann fórt at søkja um loyvi at hava útkoyring frá eini garasju til tann mest

Vit eru mong sum dáma at ferðast

Í dag:

Erlott Reinert

sjónarmið

Tað er ein summardag í Keypmannahavn. Vit ganga saman við nógvum turistum og dreiva úti á Lange Linje. Tað er várgróður. Liljurnar standa hvítar. Trøini ljósagrun. Hetta er um hvítu-sunnuleitið.

Tá mæta vit henni. Hon er eisini ung, stendur og smilist í summ-arklæðum.

Eru tit her? — tá mugu vit koma umboð at vitja meg. Báturin liggur beint her við.

Jú tað kundi verið stuttligt.

Vit ragga út eftir bryggjuni. Báturin er risastórur. Høgur á vatnum. Dagar móti luftini. Við landgangin hevur ein vørbilur riggað til sölubúð við »søvenirum« sum turistarnir flokkast um, teir vilja eiga minnir frá hinaferð teir vóru í Copenhagen — so nógvur havfrýr úr bronse og dunnuungar av glasi skifta eigarman. Vit ganga eftir landganginum og koma inn í eina forstovu við blóðreyðum teppi á gólvnum.

Hiðani ferðast vit við heisum millum dekkini. Alt er fint og stásuligt. Komurini ella Cabinurnar sum hon kallar tey — eru stór og nosslig sum á einum gist-ingarhúsi. Á einum av sóldekk-unum er ein svimjihylur — grønur sum irraðir koparpengar. Dansihøllir eru tvær, — tann minna sum diskotek hin størra við »livandi« tónleiki. Tvey dansiorkestur spæla hvørt kvöld til langt inn í náttina. Handlar selja tollfritt alt frá foto, film, radiotól, sjónvarp, til luktisir og smyrslir til at friðka um seg sjálfan við. Fyri ekki at tosa um sigarettir og brennivín. Hetta er eitt »cruise« skip — eitt fritíðar glæstrisfar fyrri tey, sum hava ráð at gjalda 1000,— kr. um sam-døgnið bert fyrri koyggjuna — ein rísa skemtisiglar sum ferðast um øll verðsins hæv við liv og galdran dagin langan.

Her man vera stuttligt at vera?

Tað veit eg ekki. Hetta er eitt

arbeiði sum alt annað, og mangan er tað strævið.

Ja men fyrri tykkum, sum ung eru, er tað altíð spennandi við liv og leiki?

Vit standa ovast uppi, næstan uppi á brúnni og hyggja oman á sóldekk.

Hon verður álvarssom og hyggur uppá meg. So sigur hon. Eg skal siga tær eitt. Tað eru eingi ungfólk við sum ferðafólk — flest øll eru farin um 65 og nógv eru omanfyri 80.

Eygu mini flækka um alt sól-dekkið. Eitt sløð av fólk liggur og solar sær, men hon hevur rætt, hetta eru ekki unglingar. Tá raki eg við eina unga gentu og sigi: Handa har við tí stóra reyða hárunum hon er ung og prúð, hon hevur hillig lør.

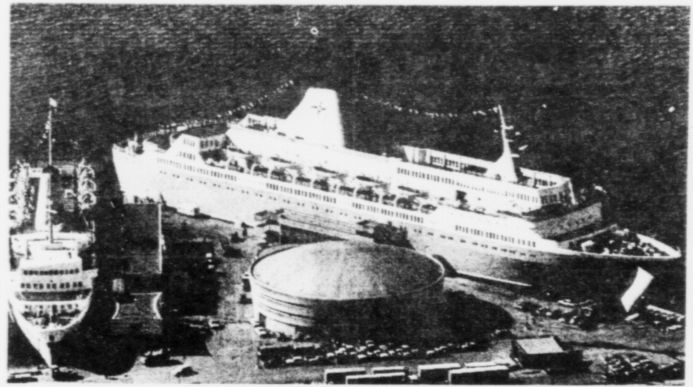
Hatta er eitt konufólk í bestu árum.

Handan gentan siglir við og orsökini til at hon liggur millum ferðafólkið er tann, at hon er

sjúkrasystir sum í lètuni er á vakt. Vit hava bæði læknar, fysioterapeutar, psykologar og kiropraktorar við.

Nú havi eg fingið ta fatan, at skipið tú siglir við er eitt ellisheim í luksusklassa 1. Longu sum smádrongur dæmði mær væl at tosa við gomul fólk, og tað havi eg havt bæði nyttu og frægd av øll hesi árin, men tað vil eg siga, at skuldi eg rigga meg til langa og drúga ferð um hálvan juldagarnóttin, so vildi eg eisini hitt tey yngru ættarliðini. Tað eru tey ungu, sum eru bjartskygd og glølynt, tað eru tey, sum halda livinum og dansinum uppi.

Men nú ilskast hon. Tað er rætt, at hesi hvørki dansa ella flenna alia náttina, men tær nýtist ekki at halda hánt um tey. Eg veit um onnur »ellisheim« sum eru veldug í síni megi — hvør ræður fyrri borgum í Moskva og Washington — tað eru javnaldrar til hesi á minum skipi.

Mong og stór eru skipini, sum flyta ferðafólk kring allan juldagarnóttin

Úr Fólkinginum:

Så kom vi over denne hurdle

Tær síðstu báðar vikurnar áðrenn Fólkingið fór heim var vörðið rættuligt summarveður við nógvum hitastigum. Men innafyrri teir metra tjúkku múrarnar á Christiansborg var annar hiti, og mangan lötuna stóð til at bresta; tað var um reppið at stjórnin ekki fall.

Tá minnilutastjórn javnaðarmanna við Anker Jørgensen, forsætisráðharrá á odda tók við eftir fólkingssvalið í desember var henni spátt stutt liv, men stjórnin kom igjøgnum fólkingssætuna við úrslitum, sum samsvara við politikkinn, sum Javnaðarflokkurin vildi fremja saman við fakfelags-

rørsluni við tí endamáli, at minka um arbeidsløysið, at vaksa um møguleikarnar serliga hjá ungum fólk at koma í arbeiði.

Stjórnin hevur veruliga gjørt sum veljararnir góðu henni undirtøku til, at hon hevur ført javnaðarpolitikk.

Lógir eru samtyktar, sum allar miðja móti at veita ungdominum størri trygd, fyrri at tey fáa ein sess í arbeidslivinum, í gerandisdegnum. Samanumtikið eru tikin munandi stig til at basa arbeidsløysinum.

Somuleiðis er samtykt lóg um virðini í Norðsjón — olja og gass — við tí endamáli, uppá longri

síkt, at bota um figgarstöðu landsins. Og til heystar leggur stjórnin fram uppskot um rentuskatting.

Tað var greitt undir orðaskiftinum beint áðrenn Fólkingið fór til hús, at einki alternativ, eingin annar møguleiki, er til javnaðarstjórna. Andstöðuflokkarnir eru stutt sagt ósamdir.

Nógv er gjørt burtur úr tí, at Javnaðarflokkurin hevur søkt sær stuðul hjá Sosialistisk Folkeparti og teimum Radikal, hesir flokkarnir, sum vistu á Anker Jørgensen sum stjórnarleiðara. Veruleikin er, at Javnaðarflokkurin er einasti garantur fyrri tí

politikki, sum er neyðugur at fremja.

Andstöðuflokkarnir hava ekki sýnt samarbeiðsevni, sum kunnu sigast at mynda nakað alternativ í donskum politikki.

Grundlógardagin 5. júní var tingið farið til hús. Stjórnin var sitandi — politiska kósini hjá Anker Jørgensen helt. Tí kundi Anker Jørgensen eisini senda tingið til hús at halda grundlógardagin við orðunum »så kom vi også over denne hurdle, men jeg kan godt love jer, der bliver nok andre til efteråret«.

J. Lindenskov

politisk viðmerk-ing

Stórt ítróttarískoyti — hvønn týsdag